

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน
ของ นายจรัญ ภัคดีธนากุล ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๒๔/๒๕๕๔

เรื่องพิจารณาที่ ๑๗/๒๕๕๑

วันที่ ๒๐ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๔

ประเด็นวินิจฉัย

ประเด็นที่ ๑ พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๖ และมาตรา ๘๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๐ มาตรา ๒๑๘ และมาตรา ๒๒๓ หรือไม่

ประเด็นที่ ๒ พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๑๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๒๑๘ หรือไม่

ความเห็น

ประเด็นที่ ๑ พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๖ และมาตรา ๘๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๐ มาตรา ๒๑๘ และมาตรา ๒๒๓ หรือไม่

เห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๗๔ มาตรา ๗๖ และมาตรา ๘๒ ของพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มีเจตนารมณ์ที่จะแก้ปัญหาสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ และการบังคับชำระหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ซึ่งเป็นปัญหาสาธารณสุขอันมีผลกระทบต่อเสถียรภาพของสถาบันการเงินและระบบเศรษฐกิจของประเทศให้บรรเทาเบาบางลง โดยการให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย (บสท.) ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐดำเนินการบังคับจำหน่ายสินทรัพย์เป็นหลักประกันของหนี้ที่ บสท. ได้รับโอนสิทธิเรียกร้องมาจากสถาบันการเงินที่เป็นเจ้าหนี้เดิมมาบริหารเพื่อบังคับชำระหนี้โดยไม่ต้องฟ้องเป็นคดีต่อศาล

ถึงแม้บทบัญญัติดังกล่าวจะมีผลทำให้ บสท. ผู้อยู่ในฐานะเจ้าหน้าที่สามารถบังคับชำระหนี้
เอาจากทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันแห่งหนี้ได้โดยไม่ต้องฟ้องลูกหนี้เป็นคดีต่อศาลก่อน แต่ก็ได้ถึงกับ
เป็นการตัดสิทธิของลูกหนี้ในการที่จะใช้สิทธิฟ้องหน่วยงานของรัฐให้รับผิดชอบเนื่องจากการกระทำหรือ
ละเว้นการกระทำของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานนั้น ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๖๐ แต่อย่างใด เพราะลูกหนี้ยังคงมีสิทธิที่จะฟ้อง บสท. ให้รับผิดชอบได้ตามสิทธิที่รัฐธรรมนูญ
มาตรา ๖๐ บัญญัติไว้ เพียงแต่จะต้องฟ้องต่อศาลยุติธรรมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ เนื่องจาก
มาตรา ๑๑ แห่งพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้จำกัดอำนาจของ
ศาลปกครองไว้ตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๓ วรรคหนึ่ง เปิดช่องให้กระทำได้ ดังนั้น บทบัญญัติ
ดังกล่าวจึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๐ มาตรา ๒๑๘ และมาตรา ๒๒๓

ประเด็นที่ ๒ พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๑๑
ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๕๘
และมาตรา ๒๑๘ หรือไม่

เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ บัญญัติให้คุ้มครองสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินไว้โดยให้มี
การจำกัดสิทธิดังกล่าวได้ตามที่กฎหมายบัญญัติ ส่วนมาตรา ๕๘ เป็นบทบัญญัติรับรองสิทธิของบุคคล
ในการมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติราชการทางปกครองอันมีผล
หรืออาจมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลนั้น การที่พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย
พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๑๑ บัญญัติว่า ไม่ให้นำกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณา
คดีปกครองมาใช้บังคับแก่การดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของ บสท.
ตามพระราชกำหนดดังกล่าว ซึ่งเป็นผลให้ลูกหนี้ที่ถูกลูก บสท. ดำเนินการบังคับชำระหนี้ไม่สามารถ
นำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครองได้นั้น ถึงแม้จะมีผลกระทบต่อสิทธิของลูกหนี้ในทรัพย์สินและในการมี
ส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐอยู่บ้าง แต่ก็ไม่ถึงกับเป็นการตัดสิทธิดังกล่าว
เสียทั้งหมดลูกหนี้ยังคงมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ อันเป็น
การวางขอบเขตแห่งการจำกัดสิทธิตามความจำเป็นเพื่อแก้ไขปัญหาสินทรัพย์ด้อยคุณภาพของประเทศ

และไม่ถึงกับกระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิดังกล่าว ดังนั้น จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๒๑๘

ดังนั้น จึงเห็นว่าพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๖ มาตรา ๘๒ และมาตรา ๑๑ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๐ มาตรา ๒๑๘ และมาตรา ๒๒๓ แต่อย่างใด

นายจรัญ ภัคดีธนากุล

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ